

Pomoc małżeństwom i rodzinom w ich rozwoju – świadectwa ruchów i stowarzyszeń

Julia Skrzyniecka

Prezes Zarządu Diecezjalnego Rycerstwa Niepokalanej

Rycerstwo Niepokalanej – prezentacja

Maryja!

Pragnę zaprezentować ważniejsze wydarzenia z życia św. Maksymiliana oraz działalności Rycerstwa Niepokalanej, które jest jego dziełem jako „Ruch Maryjny”. Istotą Rycerstwa Niepokalanej jest modlitwa, a celem – doprowadzenie wszystkich ludzi do Boga przez Niepokalaną.

1. Osoba założyciela

Rajmund Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 r. w Zduńskiej Woli. W 1910 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych i tam otrzymał imię Maksymilian. W 1912 r. udał się na studia do Rzymu, gdzie uzyskał dwa doktoraty: z filozofii i teologii.

Będąc studentem w Rzymie, dostrzegł ogromne zagrożenie Kościoła wyrażane w demonstracjach antykościelnych i antypapieskich urządzanych przez masonerię, która w 1917 r. świętowała dwusetną rocznicę swojego istnienia. Podczas antykościelnych wystąpień wolnomularzy widział ogromne plakaty z napisami: „Papież będzie służył szatanowi za Szwajcara” oraz rysunki Michała Archaniola pod stopami lucyfera. Postanowił więc powołać do życia stowarzyszenie, którego celem będzie nawrócenie i uświęcenie wszystkich za pośrednictwem Niepokalanej. Dlatego założył, wraz z sześcioma braćmi z międzynarodowego kolegium franciszkańskiego, 16 października 1917 r. Rycerstwo Niepokalanej.

Po powrocie do Polski w 1919 r. zaczął w Krakowie szerzyć idee Rycerstwa. Tu w styczniu 1922 r. rozpoczął wydawanie miesięcznika „Rycerz Niepokalanej”. Wraz ze wzrostem nakładu wydawnictwo przeniesiono do Grodna.

W 1927 r. założył pod Warszawą klasztor i wydawnictwo Niepokalanów.

W 1930 r. udał się do Japonii, gdzie w Nagasaki założył Niepokalanów japoński, wydając „Rycerza” w języku japońskim.

W 1936 r. wrócił do Polski, do Niepokalanowa, gdzie został przełożonym największego klasztoru na świecie (w 1938 r. klasztor liczył ponad 700 zakonników).

Przed wybuchem II wojny światowej Rycerstwo Niepokalanej liczyło milion członków.

2. Struktury Rycerstwa w świecie

- Centrum międzynarodowe – Rzym
- Centra narodowe – Niepokalanów, Japonia
- Centra regionalne – w diecezjach
- Centra lokalne – w poszczególnych parafiach

3. Istota, cel, środki, formy przynależności

Istotą Rycerstwa Niepokalanej jest oddać się całkowicie Matce Bożej Niepokalanej.

Celem – zdobyć cały świat dla Chrystusa przez Niepokalaną, aby Chrystus królował w każdym sercu i każdej duszy.

Środkami – modlitwa, pokuta i świadectwo chrześcijańskiego życia. Mamy być dobrymi narzędziami w Jej macierzyńskich rękach.

Zewnętrznym wyrazem przynależności do „Rycerstwa” jest noszenie Cudownego Medalika, wpis do Księgi Rycerstwa w Niepokalanowie oraz codzienne odmawianie aktu strzelistego „O Maryjo, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za nieprzyjaciółmi Kościoła świętego i poleconymi Tobie”, oraz aktu oddania – „O Niepokalana...”

Istnieją trzy formy przynależności do Rycerstwa:

- MI-1 – Rycerstwo jako ruch społeczny nieskrępowany żadnymi strukturami.
- MI-2 – Rycerstwo jako grupy zorganizowane – stowarzyszenie.
- MI-3 – Rycerze całkowicie oddani apostołstwu – żyją i posługują w Niepokalanowach.

4. Rycerstwo Niepokalanej w diecezji tarnowskiej

Rycerstwo Niepokalanej w diecezji tarnowskiej było już znane przed II wojną światową. Są w diecezji osoby, które posiadają dyplomiki przynależności do Rycerstwa z 1938 r., także numery „Rycerza” z 1937 r. Rozwój Rycerstwa w diecezji nastąpił w 1990 r., kiedy w kilku parafiach powstały koła Rycerstwa, a te w 1998 r. zostały przekształcone w stowarzyszenia.

Formalnie Stowarzyszenie Rycerstwo Niepokalanej w diecezji tarnowskiej powstało w czasie rekolekcji w Ciężkowicach prowadzonych przez ojca Ryszarda Żubera z Niepokalanowa 20 czerwca 2004 r. Moderatorem Rycerstwa został ksiądz biskup Władysław Bobowski, który poświęcił sztandary Rycerstwa w poszczególnych parafiach. Asystentem został ustanowiony ksiądz magister Stanisław Śliwa. Pierwszym prezesem Zarządu Diecezjalnego Stowarzyszenia MI-2 wybrany został Jan Sosin.

Obecnie w diecezji działa 16 stowarzyszeń i 18 kół skupiających wiele tysięcy osób. W 17 parafiach są sztandary. W 19 parafiach znajdują się uroczyscie wprowadzone relikwie św. Maksymiliana.

5. Działalność Rycerstwa Niepokalanej

- a) Świętem patronalnym Rycerstwa Niepokalanej jest uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – 8 grudnia. W tym dniu uroczyscie są do Rycerstwa przyjmowani nowi członkowie. Wiernym zaś podaje się do ucałowania relikwie św. Maksymiliana oraz podawany jest cudowny medalik, który sama Maryja objawiła 27 listopada 1830 r. w Paryżu Katarzynie Laboure i poleciła nosić go jako ratunek. Po Mszy św. „W Godzinie Łaski” między godz. 12⁰⁰ a 13⁰⁰ prowadzona jest modlitwa w różnych intencjach.
- b) Rycerstwo jest bardzo ściśle związane z Fatimą poprzez modlitwę różańcową, którą praktykuje w różnych formach:
 - indywidualnie i wspólnotowo;
 - jako Różaniec wynagradzający – w każdą pierwszą sobotę miesiąca – o który szczególnie prosiła Matka Boża w Fatimie;
 - jako Różaniec nieustanny – modlitwa trwa całą dobę każdego dnia tygodnia. Ten rodzaj modlitwy nosi nazwę „Jerycho domowe”. Jest prowadzony od 14 lat, obejmuje 21 parafii i skupia 500 osób.

c) **Działalność Rycerstwa związana z Niepokalanowem**

Z okazji Roku św. Maksymiliana – 100-lecie Rycerstwa – każdego 16 dnia miesiąca jest prowadzona modlitwa adoracyjna w łączności z Niepokalanowem, jako dziękczynienie za wielkie dzieło św. Maksymiliana. Również z okazji Roku św. Maksymiliana została przygotowana wystawa „Św. Maksymilian i Jego dzieło” – prezentowana m.in. w Sejmie RP, w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, podczas Światowych Dni Młodzieży w Krakowie oraz w licznych wspólnotach na terenie całej Polski.

Dwa razy w roku (wiosna i jesień) organizowane są zjazdy Rycerstwa Niepokalanej w Niepokalanowie. Co roku, w lipcu, odbywa się Ogólnopolski Dzień Modlitw w Niepokalanowie. Tak kapłani, jak i osoby świeckie wyróżniające się w szerzeniu idei Rycerstwa otrzymały medale „Zasłużony dla Niepokalanej” – przyznane przez Niepokalanów.

d) **Działalność Rycerstwa w wymiarze diecezjalnym**

- 100-lecie śmierci bł. Karoliny Kózki w Zabawie – 18.06.2014 r.
- Pielgrzymka do sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej (dwa razy w roku: w lipcu, w czasie Wielkiego Odpustu, i w październiku, z racji oddania Rycerstwa Niepokalanej Matce Bożej Tuchowskiej).
- Czuwanie w sanktuarium Wniebowzięcia NMP w Przeczycy – 14 sierpnia, w rocznicę śmierci św. Maksymiliana.
- Coroczny opłatek diecezjalny organizowany – za każdym razem w innej parafii.
- Modlitwne czuwanie w Wielkim Poście – za każdym razem w innej parafii.
- Formacja poprzez czasopisma: „Rycerz Niepokalanej”, „Mały Rycerzyk” (dla dzieci) i inne czasopisma katolickie rozprowadzane przez Rycerstwo.
- Msza św. radiowa w każdą pierwszą sobotę miesiąca. Przedstawiciele poszczególnych wspólnot wraz z księdzem opiekunem uczestniczą we Mszy św. w parafii św. Maksymiliana w Tarnowie transmitowanej przez radio RDN i prowadzą różaniec wynagradzający.
- Rekolekcje dla Rycerstwa, organizowane co roku w czerwcu w Ciężkowicach, których celem jest zgłębianie więzi z Panem Bogiem oraz pogłębianie więzi wszystkich wspólnot MI.

- Organizowane są pielgrzymki do sanktuariów maryjnych.
- Co kwartał odbywają się spotkania prezesów wszystkich wspólnot z asystentem diecezjalnym. Obecnie asystentem został mianowany ks. Stanisław Bilski.

e) **Działalność Rycerstwa w wymiarze parafialnym**

- Codzienna koronka do Miłosierdzia Bożego, w której polecane są osoby chore oraz żyjące z dala od Boga – odnotowuje się łaski nawrócenia i uzdrowienia. Wiele osób podejmuje post o chlebie i wodzie, aby wypraszać łaski ludziom, którzy są poza Kościołem.
 - Codzienny Różaniec przed Najświętszym Sakramentem.
 - Droga krzyżowa w Wielkim Poście – codziennie.
 - Różaniec wynagradzający w pierwsze soboty oraz 15-minutowa medytacja tajemnic różańcowych.
 - Włączanie się w życie parafialne poprzez nabożeństwa majowe i październikowe oraz fatimskie.
 - Modlitwa w intencji V Synodu Diecezjalnego.
 - Comiesięczna modlitwa i formacja na spotkaniach wspólnoty.
 - Adoracja w czasie czterdziestogodzinnego nabożeństwa (oraz adoracja w Wielki Czwartek, w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę).
 - Od Wielkiego Piątku 9-dniowa Wielka Nowenna przed świętem Miłosierdzia Bożego, zwanego Białą Niedzielą.
 - Udział w licznych pielgrzymkach po sanktuariach maryjnych.
 - Podejmowanie działań mających na celu powstawanie nowych wspólnot Rycerstwa.
- Hasło Jubileuszu 100. rocznicy MI brzmi: „100 lat misji – 100 lat historii”.

f) **Udział w nadzwyczajnych uroczystościach w Roku Jubileuszowym**

- Koronacja Matki Bożej Fatimskiej w Tarnowie – 4 czerwca 2017 r.
- Pielgrzymka po sanktuariach maryjnych w dniach: 4-7 sierpnia 2017 r. m.in. do Gietrzwałdu z racji 140. rocznicy objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie oraz 50-lecie aktu koronacji obrazu.

- Koronacja Matki Bożej w Chorzelowie – 9 września 2017 r.
- Dziękczynienie za 100. rocznicę Rycerstwa Niepokalanej w sanktuarium św. Andrzeja Boboli w Strachocinie – 17 września 2017 r.
- udział Rycerstwa Niepokalanej (7 października 2017 r.) w ogólnopolskiej modlitwie „Różaniec do granic”.
- 16 października – uroczyste zakończenie 100. rocznicy Rycerstwa Niepokalanej Diecezji Tarnowskiej w parafii św. Maksymiliana w Tarnowie (transmitowane przez Radio RDN).

5. Zakończenie

Jeden z braci franciszkanów opiekujący się Rycerstwem powiedział: „Najpierw musimy wzrastać od wewnątrz, a reszta będzie nam przydana”. Wzrost zewnętrzny zależy od wewnętrznego.

Aby wzrastać duchowo, trzeba się oddać Maryi, a Ona nas zaprowadzi do Chrystusa. Trzeba być dobrym i użytecznym narzędziem w Jej rękach. To „narzędzie” musi być zawsze gotowe do każdej pracy dla Niepokalanej.

Przez Maryję najkrótsza, najprostsza i pewna droga do nieba.

Dewizą św. Maksymiliana było zwyciężać nie walką, ale modlitwą i miłością. Tylko miłość jest twórcza. Rycerstwo Niepokalanej jest nadzieją na lepszy świat. Mamy być świadkami.

Lucyna Kasperek

Wspólnota Trzeźwościowa im. św. Stanisława Biskupa i Męczennika

Wspólnota Trzeźwościowa im. św. Stanisława Biskupa i Męczennika przy parafii Wszystkich Świętych w Straszęcinie powstała w kwietniu 2004 r. Jej inicjatorem i założycielem był ksiądz proboszcz Bogusław Czech, który podczas swojej pracy kapłańskiej w poprzednich placówkach, a także jako kapelan szpitala psychiatrycznego z oddziałem odwykowym na terenie naszej parafii, zetknął się bliżej z problemem uzależnienia od alkoholu i jego konsekwencjami w życiu rodzinnym i społecznym. Dlatego zaprzagnął utworzyć grupę, która modli się w intencji takich właśnie osób, aby z pomocą łaski Bożej mogły podjąć walkę ze swoim nałogiem.

Wspólnotę tworzą ludzie uzależnieni, którzy dziękują Bogu za dar trzeźwości, członkowie rodzin proszący o trzeźwość dla swoich najbliższych, a także osoby, które same nie mają problemu alkoholowego, nie występuje on też w ich rodzinach, ale zdają sobie sprawę z zagrożenia, jakie niesie ze sobą nadużywanie alkoholu i swoją modlitwą, a często także i ofiarą abstynencji, pragną pomóc tym, którzy sami sobie pomóc już nie mogą. Aby być członkiem Wspólnoty, nie trzeba być abstynentem, ale tak się składa, że zdecydowana większość z nas podpisała deklarację Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, która zobowiązuje nas nie tylko do tego, że nie będziemy pić alkoholu, ale także że nie będziemy częstować alkoholem ani wydawać pieniędzy na alkohol.

Na czym polega działalność Wspólnoty?

Przede wszystkim są to comiesięczne spotkania formacyjne, które odbywają się w pierwszą sobotę miesiąca. Rozpoczynają się Mszą św., a po niej spotykamy się w sali katechetycznej na dalszą modlitwę. Polecamy Panu Bogu sprawy bliskie naszemu sercu, a zwłaszcza sprawę trzeźwości, za pośrednictwem naszego patrona – św. Stanisława. Następnie czytamy i rozważamy słowo Boże, dzielimy się nim – oczywiście pod przewodnictwem kapłana, śpiewamy pieśni. Na zakończenie odmawiamy Koronkę do Bożego Miłosierdzia, jeden dziesiątek Różańca za zmarłych, Apel jasnogórski i umocnieni błogosławieństwem kapłańskim rozchodzimy się do domów.

Mamy także spotkania okolicznościowe, np. oplatek, podczas których pogłębiany nasze wzajemne relacje. Co roku w kwietniu, w rocznicę powstania Wspólnoty, mamy

IX DIECEZJALNE FORUM
RUCHÓW I STOWARZYSZEŃ KATOLICKICH
„Kościół na wzór Chrystusa”
Tarnów 30.09.2017

Mszę św. dziękczynną za kolejny rok działalności i prosimy o Boże błogosławieństwo na następny rok dla wszystkich członków i ich rodzin.

Tak naprawdę, to nasze działanie trwa przez cały czas, ponieważ podjęliśmy inicjatywę codziennej modlitwy różańcowej w intencji trzeźwości i codziennie ktoś z nas taki Różaniec odmawia.

Czynnie uczestniczymy w życiu parafii, zwłaszcza tym liturgicznym. Szczególnie dwa okresy wymagają od nas większej mobilizacji. Pierwszym jest Tydzień Modlitw o Trzeźwość (od niedzieli przed Popielcem do I niedzieli Wielkiego Postu). Wtedy prowadzimy adorację przebłagalną za grzechy pijaństwa w ramach 40-godzinnego nabożeństwa, drogę krzyżową w pierwszy piątek Wielkiego Postu (w intencji trzeźwości), a także w Wielki Piątek – adorację przy grobie Pańskim.

Drugim takim okresem jest miesiąc sierpień. Staramy się w tym czasie zachęcać do podejmowania modlitwy w intencji trzeźwości i abstynencji. Mamy w parafii księgę trzeźwościową, do której można wpisywać swoje postanowienia abstynenckie nie tylko na sierpień, ale także na Wielki Post i każdy inny okres. Co roku jest kilkadziesiąt takich wpisów. Ponadto przez cały sierpień, wspólnie z różami Żywego Różańca, codziennie przed Mszą św. wieczorną odmawiamy Różaniec w intencji trzeźwości w rodzinach naszej parafii. Przewodniczymy także nabożeństwu fatimskiemu, poświęconemu w sierpniu sprawie trzeźwości. Przez kilka lat wydawaliśmy okolicznościową gazetkę „Głos Wspólnoty Trzeźwościowej”, poświęconą z jednej strony zagrożeniom, jakie niesie ze sobą alkohol w różnych aspektach życia, a z drugiej – promującą trzeźwość i zachętę do abstynencji, popartą świadectwami naszych członków.

Co roku 15 sierpnia bierzemy udział w pieszej pielgrzymce w intencji trzeźwości do sanktuarium Matki Bożej w Zawadzie. Organizuje ją KWC w Dębicy. My wychodzimy jako oddzielna grupa i w Dębicy łączymy się z Krucjata, a dalej pielgrzymujemy już wspólnie.

Także co roku uczestniczymy w Diecezjalnym Dniu Modlitw o Trzeźwość w Szczepanowie w ostatnią niedzielę września. Przy okazji odwiedzamy jakieś sanktuarium na terenie naszej diecezji. Przez te kilkanaście lat byliśmy w Zabawie, Odporyszowie, Bochni, Lipnicy Murowanej, Okulicach, Tropiu, a także w Pasierbcu i Ciężkowicach. Po prostu chcemy poznać skarby naszej diecezji.

Wspólnota liczy obecnie ok. 20 osób, ale były też takie lata, kiedy na spotkania przychodziło 7-8 osób.

A z jakimi problemami się borykamy?

Przede wszystkim jest to brak większego zaangażowania ze strony ludzi, brak chęci włączenia się w niesienie pomocy modlitewnej osobom uzależnionym. Dużą rolę odgrywa tutaj nasza polska mentalność, tradycyjne myślenie, że alkohol musi towarzyszyć nam na każdym kroku, co powoduje, że nie do końca dostrzega się problem jego nadużywania. Ponadto, w środowisku wiejskim istnieje pewna obawa przed zaszufładkowaniem, przypięciem etykiety „alkoholika”.

Jednak nie trzeba się zniechęcać, bo to nie chodzi o ilość. Pan Jezus powiedział, że „gdzie dwaj lub trzej są zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”. Powiedział także, że „jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie” (Mt 18,19). Więc my wierzymy, że nasza modlitwa zostaje wysłuchana i przynosi owoce. Słyszymy nieraz świadectwa wyzwolenia osób uzależnionych, którzy mówią, że łaskę trzeźwości otrzymali dzięki modlitwie innych. Poza tym, modlitwa przemienia także tych, którzy się modlą, więc my oprócz modlitwy za uzależnionych często modlimy się słowami pieśni: „Serce wielkie nam daj, zdolne objąć świat. Panie, serce nam daj mężne w walce ze złem”.

Chwała Panu!